

Kirándultunk

Májusban felejthetetlen három napot töltöttünk el Mohács és Pécs környékén. Megcsodálhattuk Európa kulturális fővárosát, nevezetességeit. Voltunk a Csele pataknál, ahol visszatérnek a kézzel és vízzel hajtott régi gépekre, és valóban örölnek búzát, kukoricát. Megnéztük a Zsolnay Múzeumot, a török kori emlékeket, a dzsámit, a Szent Péter Bazilikát, a marcipán múzeumot, ahol a híres emberektől a mesés virágok, mind-mind macipánból voltak megformálva. A kilátóból ezer méter magasból gyönyörködhettünk a festménybe illő panorámában. Bebarangolhattuk a Mecseket, elidőztünk a siklói vár tövében, felidéztük a Tenkes kapitánya című filmet, mely itt játszódott. Megálltunk a villányi pincesoron. A Mecsekben megbúvó Orfűn és tórendszerében a lakóházak olyan magasra nyúlnak, hogy felérnek egy-egy kis kápolnával a gyönyörűen kifaragott homlokzatukkal. Zengővárkony szelídsztyenységén túl egyedülálló néprajzi érdekesség várt bennünket, mint a Míves Tojás Múzeum, vagy a Szalma Kincs-tár. A fekedí sváb falu gangos házai között szinte megállt az idő, a nyugalom és a béke szigete volt ez a pici falu. A Mohácsi Történelmi Emlékhelyen az ország sorsát megpecsételő vesztes csatában elesett 28.000 magyar vitézre emlékeztetnek a park szobrai, bejáratánál a szőlőfürtre emlékeztető óriás diadalkapu, - melyet tényleg 28.000 csavar fog össze – valamint a Mohács főterén található fogadalmi körtemplom. Nagy élményt nyújtott azoknak akik fel mertek ülni (Én nem mert iszonyom van) a dunai hajózás is, ahol bepillanthattak a hálós és varsás halászásba, valamint a Nemzeti Park rejtett kincseibe. Minden nap élményekkel gazdagon, kellemesen elfáradva tértünk vissza szálláshelyünkre a mohácsi Pegazus Panzióba, ahol minden igényt kielégítő szívélyes fogadtatásban volt részünk. Hálásak vagyunk Törökné Erzsikének, aki szívén-lelkén viselte a csoport szervezését, aki megszervezte ezt a csodálatos három napot. Köszönjük!

Ígéretet tettünk egymásnak, hogy „jövőre veled ugyanitt” folytatjuk. Hazafelé az úton a 8 órás útból 7-et végig énekeltünk, szinte eggyé vált a csoport, mindenkinek eszébe jutott valamilyen szép vagy emlékét idéző fülbemászó dallam.

Simon Istvánné
Rózsika